La Copanca nu va fîlfîi steagul piraților

În satele din dreapta Nistrului ale raionului Slobozia mereu hoinăresc cete de separatiști tiraspoleni înarmați, care bagă frică în oameni, îi obligă să se închine pseudoliderilor Smirnov și Maracuța. Pirații ce se află la cîrma Tiraspolului au nevoie de pămînt, de abundență de produse agricole și se străduiesc să acapareze în fel și chip satele din împrejurimi, doboară de pe primării drapelele de stat ale Moldovei, intimidează și terorizează cadrele naționale, pe cei mai încăpățînați îi detronează din posturi. Iată și în zilele acestea asupra populației băștinașe se exercită o presiune puternică în legătură cu referendumul și alegerile anticonstituționale din 1 decembrie. La Tighina am observat afișe lipite pe toate gardurile. Pe ele sînt desenați moldoveni în căciuli și haine naționale, iar mai jos urmează textul: «Referendumul pentru independența Republicii Moldovenești Nistrene. Soarta noastră, viitorul nostru — în mîinile voastre!». Deci soarta și viitorul separatiștilor e în mîinile celor cu căciuli, adică a moldovenilor.

Care e poziția moldovenilor din Transnistria? La Copanca a ieșit literalmente tot satul să-l întîmpine cu pîine și sare, cu un pahar de vin pe dl Mircea Ion Snegur. Spațioasa casă de cultură era arhiplină. Lozinca de pe scenă exprima gîndul și crezul tuturor: «Sîntem pentru o Moldovă unitară!», «Mi za edinuiu Moldovu!».

Iată opiniile localnicilor despre candidatul pentru postul de Președinte al Republicii Moldova.

B. V. Briziţki: «V programme candidata proslejivaetsea uravnoveşennîi, zdravîi smîsl, uvajenie kо vsem liudeam, projivaluşcim v Moldove».

V. I. Pogolşa: «Pentru noi ziua de 26 noiembrie e o zi istorică. Azi ne întîlnim cu candidatul pentru postul de președinte, pentru care ne vom da cu toții voturile. La 1 decembrie însă vrea să fie ales președinte al pămîntului nostru un oaspete, care, primit cu bunăvoință în casă, a doua zi ne-a zis că o bucată din casa noastră e a lui».

Gr. A. Gavriluță: «Am un car de ani și viața m-a învățat că străinii au interesele lor meschine, ne-au furat pămîntul, iar fără pămînt cum să fim gospodari? Îl vom vota numai pe dl Mircea Ion Snegur».

L. R. Topor: «De numele actualului Președinte sînt legate multe realizări ale neamului, Domnia sa a fost totdeauna curajos în fața celora ce nu ne vor binele. Candidatura dumnealui este cea mai demnă».

Oamenii setoși de dreptate, de adevăr i-au adresat Președintelui numeroase întrebări. Aici nu ajunge vocea Radioului și Televiziunii Naționale, separatiștii au blocat fundamental publicitatea. Cu toate acestea, copăncenii sînt cu trup și suflet de partea neamului, țin capul sus în fața străinilor. Unul din cei prezenți zise indignat: «De ce e arborat pe primărie, alături de Tricolor, un drapel al separatiștilor din Tiraspol?!» La care dl M. Snegur răspunse cu fermitate: Moldova are un singur drapel de stat.

Ion SOFRONIE.

La apărare!

(APEL
CĂTRE MOLDOVENII DIN TRANSNISTRIA)

Ne-a adunat Soarta în această zi, la această oră, cînd au bătut clopotele Istoriei. A strigat îngerul din cer și ne-a chemat să ne oprim din mers pentru o clipă, ca să ne gîndim, fiecare în parte, și toți împreună, la ceea ce s-a întîmplat cu noi, la ceea ce se întîmplă, și la ceea ce se poate întîmpla în viitor.

Momente din acestea le are fiece popor, odată într-o sută de ani, sau și mai rar, cînd trebuie să se adune cu sufletul și cu cugetul, să-și cheme strămoșii la sfat și cu gîndul la urmași, să-și hotărască mersul său de mai departe, să-și decidă soarta.

Care va fi destinul nostru? — iată întrebarea ce ne-o punem astăzi cînd ne întîlnim moldovean cu moldovean, frate cu frate, soră cu soră, și așteptăm răspunsul, uitîndu-ne în ochi. Iar ochii noștri sînt plini de îngrijorare adîncă, de dureri, și incertitudini. Noi greu ne închipuim cît de grav este momentul. Poate abia peste o jumătate de secol ne vom da seama ce-am pierdut, cît am pierdut, și care au fost șansele de a nu pierde. Ca să evităm această catastrofă a neamului, trebuie să fim lucizi acum, în clipa de față.

În primul rînd, trebuie să ne dăm seama ce s-a întîmplat cu noi, cu moldovenii din partea stîngă a Nistrului. În cei cincizeci de ani de la urmă, am fost asimilați vertiginos și în modul cel mai barbar. Cu alte cuvinte ne-a înghițit Balaurul, începînd cu satele de lîngă Bug, apoi a continuat să ne înghită cu postate mari, cu jumătăți din fosta republică autonomă, cu trei sferturi, cu orașe mari: Balta, Nani, Bîrzu... Apoi a ajuns Balaurul la malul Nistrului: la Camenca, Rîbnița, Dubăsari, Grigoriopol, Tiraspol, Slobozia — ultima fășie de pămînt moldovenesc pe malul stîng al Nistrului.

Știm bine cum a fost organizată migrația pe care o comparăm cu fenomenul din povești «Balaurul». Au fost aduși cu zeci și sutele de mii de oameni de alte naționalități. Moldovenii n-au avut stăpîn și au ținut casa cu ușile deschise: a intrat cine a vrut și cui nu i-a fost lene. Și ne-am pomenit într-o bună zi că stăpîni în casa noastră au devenit «oaspeții» care ne spun acum: «Cărați-vă de aicii»

Fostele guverne ale Republicii, în frunte cu partidul comunist, au promovat o politică antinațională, n-au putut să ne apere și nici n-au avut de gînd. Ba, dimpotrivă: au adus în Rîbnița, Dubăsari și Tiraspol întreprinderi unionale, împreună cu așa-numiții specialiști, și le-au dat toate drepturile de a fi stăpîni în casa noastră. Și iat-o realitatea de azi: stăpîni în orașele noastre au devenit Smirnov, Volkov, Akulov, Bogdanov, Emelianov, Aristov, Pologov veniți din Habarovsk, Krasnoiarsk, Altai și Ural cutreierători în turnee, căutători de noroc, aciuați în Moldova care de un an, care de doi, care de zece. Mai mult decît atît: ei au pus mîna pe toată postata de pămînt moldovenesc din partea stîngă a Nistrului și au declarat-o proprietatea lor, adică o republică a lor, căreia i-au dat și nume, de parcă noi pînă acum n-am avut nici nume!

Balaurul a trecut Nistrul și a început să înghită orașe basarabene. Balaurul nu se va sătura, căci el n-are măsură. Pologov, din Nijnii Taghil, nu se mulțumește numai cu Tighina, el vrea să pună stăpînire și pe satele din jur ale raioanelor Căușeni și Anenii Noi.

În această situație ne întrebăm: care ne este viitorul? E clar că nu vom găsi scăpare nici la Cahul, nici la Ungheni: Balaurul ne va găsi și acolo.

Este o singură scăpare: să ne apărăm!

Pe vremuri, Ștefan cel Mare a trimis pe cei mai credincioși oameni ai săi în cîmpiile pustii ale Transnistriei ca să apere țara de cotropitorii tătari de la răsărit. Strămoșii noștri și-au făcut cu cinste datoria. Acum trebuie să ne-o facem și noi. Trebuie să apărăm Țara de cotropitorii de la răsărit, de smirnoviști și pologoviști.

Ne adresăm fraților noștri din satele noastre de dincolo de Nistru să-i trezim din somnul de moarte, să le explicăm care este pericolul ce s-a abătut asupra satelor nistrene, să-i organizăm pentru apărarea baștinei: în ziua de 8 decembrie 1991, în ziua alegerilor prezidențiale.

Noi ne putem apăra prin trezirea conștiinței naționale. Aceasta este o singură scăpare a noastră. Și dreptul nostru. Și datoria noastră!

Dreptul la viitor îl au cei nedreptățiți. Dreptul la apărare îl au cei amenințați cu moartea. Separarea raioanelor nistrene de Republica Moldova este moartea moldovenilor din acele localități.

Să ne ridicăm în apărarea Patriei și neamului cu votul pentru Mircea Snegur!

Alexei MARINAT,
scriitor, participant la Marele război pentru apărarea Patriei, băștinaș din Transnistria.